

KÚRIA

Bfv.II.352/2014/2.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. május 26. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.B.320/2009/24. számú és a Szegedi Ítéltábla Bf.I.385/2011/4. számú ítéleteit I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2011. május 23. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 5.B.320/2009/24. számú ítéletében az I. rendű terhelt bűnösségét 2 rendbeli vesztegetés büntetében (melyből 1 rendbeli az 1978. évi IV. tv. - a továbbiakban Btk. - 250. § (1) bekezdése, 1 rendbeli a Btk. 250. § (1) és (3) bekezdése szerint minősül) és 6 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 275. § (1) bekezdés b) pontja) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 3 évi börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte, valamint a terhelttel szemben 120.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2012. január 31. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott Bf.I.385/2011/4. számú ítéletében a megyei bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében annyiban megváltoztatta, hogy vesztegetési cselekményeit 2 rendbeli vesztegetés büntetének (Btk. 250. § (1) és (3) bekezdés) minősítette; börtönbüntetése tartamát 4 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre súlyosította. Egyebekben az első fokú ítéletet e terhelt tekintetében helybenhagyta.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság első fokú ítélete tényállásában rögzítettek szerint az I. rendű terhelt 2005. december 6. napjától a Megyei Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szervének Munkaügyi Felügyelőségénél (korábban Országos Munkavédelmi és

Munkaügyi Felügyelőségénél, rövidebben OMMF D-a Munkaügyi Felügyelőségénél) dolgozott, mint munkaügyi felügyelő.

A köztisztviselőkről szóló 1992. évi XXIII. törvény szerint hatósági jogkörrel felruházott, önálló ügyintéző, illetve a Btk. 137. § 1/I. alapján hivatalos személy.

Az I. rendű terhelte a munkaköri leírása szerint a vonatkozó jogszabályok, a Működési Szabályzat, és hivatali felettesek szakmai irányítása szerint volt köteles eljárni. Fő feladata a munkáltatók rendszeres ellenőrzésével segíteni és megkövetelni a munkaügyi szabályok érvényesülését, a feketefoglalkoztatás visszaszorítását. Ezen kívül mindazon feladatokat el kellett látnia, amelyekkel a hivatali felettesei megbízták.

A tevékenységét éves munkaterv alapján, az országos és regionális célvizsgálatok és akció-ellenőrzések figyelembevételével kellett végeznie.

Az irányadó 1996. évi LXXV. törvény (továbbiakban: MET) alapján önálló hatáskörrel járt el a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény szerinti eljárási szabályainak megfelelően. Így feladata volt a munkaügyi felügyelőség illetékességi területéhez tartozó és részére ellenőrzési területnek kiosztott közigazgatási területeken ellenőrzést végezni a különböző munkahelyeken. Feltárt szabálytalanság esetén önálló hatáskörbe a munkáltatók és munkavállalók felé figyelmeztetéssel élhetett, illetve a munkavégzéstől eltilthattott, ezen túlmenően, amennyiben a bírság kiszabása indokolt volt, erre nézve írásbeli javaslati kötelezettsége volt a munkafelügyelőség igazgatója felé. A munkaügyi felügyelőségen bírság kiszabásának hatáskörével a felügyelőség igazgatója rendelkezett.

A fenti törvényi rendelkezések, illetve irányadó módszertani útmutatók és Elnöki utasítások alapján a munkafelügyelők kettesével végzik a munkaügyi ellenőrzést. Az ellenőrzés megkezdésekor köteles a munkafelügyelő magát igazolni, illetve közölni a jelenlévőkkel, hogy munkaügyi ellenőrzést fog lefolytatni. A munkaügyi ellenőr saját hatáskörében eljárva a jelenlévőket igazoltathatja, illetve az érintett munkahelyen lévő személyeket tanúként, valamint a jelenlévő munkáltatót meghallgatja, mely meghallgatásokról köteles tanú, illetve ügyfél-meghallgatási jegyzőkönyvet felvenni, a jegyzőkönyvet a nyilatkozó személlyel valamennyi oldalon aláíratni. Ezen túlmenően látogatási lapot vesz fel, és menetlevelet tölt ki igazolva ezzel a helyszíni ellenőrzés megtörténtét. Ezen kívül, amennyiben szükséges, fényképfelvételeket is készít a munkavégzésről, iratokról. A munkafelügyelő esetleges szabálytalanság esetén tájékoztathatja az ügyfelet az eljárás

megindításáról, a jogkövetkezményekről, de a bírság mértékének lehetséges összegét - az igazgató utasítására - nem mondhatja meg az ügyfélnek.

A munkafelügyelő által felvett látogatási lap, jegyzőkönyvek a munkaügyi felügyeletnél iktatásra kerülnek. Az iratanyagban a munkafelügyelőnek az ügyfelek idézéséről, illetve az ügyféllel való telefonos egyeztetésről feljegyzést kell készíteni.

A munkaügyi ellenőrzések egyik fő vonala a feketefoglalkoztatás visszaszorítása, így a munkafelügyelők elsősorban azt ellenőrzik, hogy a munkavégzés helyén a munkát végző személy munkaszerződéssel, vagy alkalmi munkavállalóként alkalmi munkavállalói könyvvel (továbbiakban: AM könyvvel) végeznek-e munkát, vagy anélkül. Ha a munkavállaló AM könyvvel dolgozik, akkor az AM könyvet magánál kell tartania, a munkáltatónak a munka megkezdésekor kell feltüntetnie a munkanap dátumát, helyszínét, a munkakört és munkadíjat, majd az aznapi munka befejeztével kell a közteherjegynek megfelelő bélyeget beragasztani. A napi bejegyzéseket a munkáltatónak és a munkavállalónak is alá kell írnia. Amennyiben az AM könyv vezetése nem szabályos, vagy AM könyv nélkül történik az alkalmi munkavállaló foglalkoztatása, munkaügyi bírság kiszabására kerülhet sor.

I.

Az I. rendű terhelt hőségriadó keretében elrendelt munkaügyi ellenőrzés kapcsán 2007. július 28. napján K-re ment A I munkavédelmi felügyelővel, azonban az egyes ellenőrzéseket külön-külön végezték. Az I. rendű terhelt észlelte, hogy a lakóingatlannál építés folyik. Az ingatlan P S tulajdonát képezi. A lakóház melléképületének építését a II. rendű terhelt végezte az általa alkalmazott H R és S Cs munkavállalókkal. H R és S Cs nem rendelkeztek AM könyvvel, a munkát enélkül végezték.

Az I. rendű terhelt egyedül ment be az építkezés területére, ott azt állította F L II. rendű terheltnek, hogy bejelentés érkezett „fekete munka” miatt, ezért végez ellenőrzést. Miután megállapítható volt, hogy a két dolgozó foglalkoztatása szabálytalan, felajánlotta, hogy 20.000 forint ellenében a jegyzőkönyveket úgy tölti ki, hogy „mindenkinek jó legyen”, azaz kedvezőbb elbírálást ígért. Ennek érdekében S Cs és H R munkavállalókkal egy tanúmeghallgatási jegyzőkönyvet íratott alá oly módon, hogy annak első oldalán a dolgozók személyi adatai feltüntetésre kerültek, majd a többi részt üresen hagyva a munkavállalókkal aláíratta a jegyzőkönyv mindhárom oldalát. A jegyzőkönyvek első oldalán az szerepel, hogy a két munkavállaló a Bt. alkalmazásában állnak. A jegyzőkönyvek aláírását követően a munkavállalók a helyszínt el is hagyták.

Ezután az I. rendű és II. rendű terheltek átmentek a II. rendű terhelte lakására, ahol II. rendű terhelte átadta az I. rendű terheltnak a kért 20.000 forintot.

Az I. rendű terhelte a tanúmeghallgatási jegyzőkönyveket az aláírást követően töltötte ki azzal a valótlan tartalommal, hogy a két munkavállaló a Bt. vezetőjével történt szóbeli megállapodás alapján AM könyvvél végeztek munkát a helyszínen, azonban a könyvüket nem tartották maguknál. S Cs munkavállaló vezetékneve tévesen került feltüntetésre „S” néven.

Az I. rendű terhelte a látogatási lapot, és a fenti tanúmeghallgatási jegyzőkönyveket 2007. július 30. napján adta le a felügyeletnél, azok a ... számon kerültek iktatásra. Ugyanezen a napon ... alszám alatt a Bt. cégekivonata került lekérdezésre.

A Bt. 2007. március 6. napjától felszámolás alatt állt.

Ezt követően az I. rendű terhelte több alkalommal kereste telefonon a II. rendű terhelte azért, hogy tőle további összegeket kérjen, illetve egy alkalommal személyesen is felkereste a II. rendű terhelte a lakásán, de ezen alkalommal az I. rendű terhelte a II. rendű terhelttel nem tudott beszélni, csak K T-val, a II. rendű terhelte élettársával, így vele üzent a II. rendű terheltnak, hogy hívja fel telefonon. A telefonos beszélgetések során volt, hogy az I. rendű terhelte azt közölte, hogy 100.000 forint lesz a bírság, illetve a II. rendű terhelttől azt kérte, hogy K-ra vigyen pénzt, majd ott átveszi. a II. rendű terhelte azonban már nem akart többet fizetni az I. rendű terheltnak, egy idő után az I. rendű terhelte hívásait nem is fogadta.

Mindezek után az I. rendű terhelte másodmagával, saját gépjárművével 2007. november végén, november 23. napját megelőzően - pontosabban meg nem határozható napon -, az esti órákban megjelent II. rendű terhelte lakásán, ahol a II. rendű terhelte, K T és S Cs volt jelen. A lakásban az I. rendű terhelte és II. rendű terheltek beszélgettek, az I. rendű terhelte a II. rendű terhelte vagyoni helyzetéről kérdezősködött, és miután kiderült számára, hogy a II. rendű terhelte nem rendelkezik semmilyen vagyonnal, az ingatlan is élettársa tulajdonában van, a II. rendű terheltnak azt mondta, hogy 400.000 forint lesz a bírság. Ez alkalommal az I. rendű terhelte kitöltött egy ügyfél-meghallgatási jegyzőkönyvet, amelyet aláíratott a II. rendű terhelttel.

A II. rendű terhelte ezt megelőzően sem a Bt. képviselőjeként, sem magánszemélyként írásbeli idézést nem kapott, illetve a II. rendű terhelte nem járt a felügyelet kecskeméti irodájában.

Az ügyfél-meghallgatási jegyzőkönyv valótlannul azt tartalmazza, hogy az ügyfél meghallgatására 2007. november 23. napján 7.00 és 7.45 óra között került sor a munkaügyi felügyelet irodahelyiségében. Továbbá valótlannul azt tartalmazza - összhangban a tanúmeghallgatási jegyzőkönyvekkel -, hogy a Bt. nevében alkalmazta S Cs-t és H R-et AM könyvvvel, amit aznap nem tartottak maguknál.

A fenti ügyfél-meghallgatási jegyzőkönyv 2007. november 23. napján 8.20-kor került iktatásra ... alszám alatt.

Ezután az I. rendű terhelt 2007. november 28. napján írásban, 7. alszám alatt tett javaslatot munkaügyi bírság kiszabására 2 alkalmi munkavállaló szabálytalan foglalkoztatása indokával.

A munkaügyi felügyelet 2007. november 28. napján 8. alszámú határozatában a Bt.-t, mint munkáltatót 400.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta. A határozat a Bt. székhelyére került megküldésre, ahol az átvételre nem került, így a kézbesítési vélelem beálltával jogerőre emelkedett.

II.

Az I. rendű terhelt 2008. április 1. napján a felügyelet által heti terv szerinti ellenőrzés alapján megjelent a L, S u. szám alatti lakóingatlannál munkaügyi ellenőrzés céljával. Az ellenőrzést a mellé beosztott munkatársaival, K Gy-gyel és dr. N É-val végezte, akik nem rendelkeztek önálló hatáskörrel, így felügyelői igazolvánnyal sem.

A fenti ingatlannál építkezés folyt, az épület hátsó részénél betonoztak, melyet III. rendű terhelt végzett, mint egyéni vállalkozó az általa AM könyvvvel alkalmazott Sz I, T M és G M munkavállalókkal.

Az I. rendű terhelt az ellenőrzés megkezdésekor felmutatta az igazolványát, és közölte, hogy munkaügyi ellenőrzést folytat le, ezért III. rendű terhelttől kérte a munkavállalók AM könyvét. Az AM könyvek a szomszédos ingatlan udvarán található asztalon voltak elhelyezve, amelyért az I. rendű és III. rendű terheltek elmentek. Ez idő alatt K Gy a munkavállalók egyikével beszélt, míg dr. N É az utca végéhez ment megnézni, hogy milyen nevű utcában vannak.

Az I. rendű terhelt miután észlelte, hogy a 3 db AM könyvben az aznapi kötelező bejegyzések nem történtek meg, közölte III. rendű terhelttel, hogy ez komoly büntetéssel, 600-800.000 forint bírsággal is járhat. A III. rendű terhelt ezen kijelentéstől megijedt, a bejegyzés elmulasztására azt hozta fel mentségül, hogy aznap reggel a könyvelőnél járt, az építkezésre érve azonnal

dolgozni kezdett, így maradt el a munkakezdekodkor a munkavégzés tényének beírása, viszont az AM könyvekben látható, hogy a munkavégzés folyamatos, azokat rendszeresen, szabályosan kitöltötték. Ezen indokok alapján kérte, hogy az I. rendű terhelt legyen elnézőbb.

Az I. rendű terhelt III. rendű terhelt által elmondottakra felvetette, hogy amennyiben a III. rendű terhelt 100.000 forintot átad a részére, a probléma „megoldható”.

A III. rendű terheltnél 20.000 forint készpénz volt, ezért bement a ház tulajdonosához, B F-néhez, akitől 80.000 forintot kért kölcsön. Így a III. rendű terhelt 5 db 20.000 forintos címletben átadta a kért 100.000 forintot az I. rendű terheltnak.

A pénz átadása után a III. rendű terhelt utólag kitöltötte a hiányzó bejegyzéseket az AM könyvekbe, és az I. rendű terhelttel együtt a felügyelet szolgálati autójához mentek. K Gy az I. rendű terhelt kérésére Sz I munkavállaló vonatkozásában tanúmeghallgatási jegyzőkönyvet vett fel, miszerint foglalkoztatása szabályosan történt, míg dr. N É az utólagosan kitöltött AM könyveket lefényképezte, az I. rendű terhelt pedig kitöltötte a látogatási lapot, miszerint intézkedésre nem került sor, mert szabálytalanságot nem tapasztaltak.

Az I. rendű terhelt az ellenőrzést egy feljegyzéssel zárta le, miszerint eljárás lefolytatására nincs szükség, mivel hiányosságok nem kerültek feltárássra.

A III. rendű terhelt a munkavégzés befejezése után házastársának elmesélte, hogy munkaügyi ellenőrzés volt nála. A házastársa egy ismerősének mondta el a történeteket, aki a férjével beszélte meg, hogy mi történt az építkezésen. Nekik vált gyanússá az eset, felmerült bennük, hogy állellenőrök jártak az építkezésen, ezért bejelentést tettek a helyi rendőrségen, így eljárás indult. Miután az I. rendű terhelt tudomást szerzett a nyomozásról, felkereste a III. rendű terheltet azzal, hogy amennyiben elmondja az igazat a rendőrségen, akkor mindketten bajba kerülnek. Ennek ellenére a III. rendű terhelt a nyomozó hatóság előtt elismerte, hogy 100.000 forintot adott át az I. rendű terheltnak.

A Szegedi Ítéltábla másodfokú ítéletében e tényállást kiegészítette a következőkkel:

Az I. rendű terhelt azzal, hogy nem a Bt. felszámoló biztosát kereste meg a hatósági eljárásban a munkaügyi bírsággal kapcsolatosan, hanem a II. rendű terheltet nyilatkoztatta, mintha ügyfél lenne, megszegte a kötelezően alkalmazandó, a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 34. § (1)

és (2) bekezdésében írt szabályait. E szerint a felszámolás kezdő időpontjában megszűnnek a tulajdonosnak a gazdálkodó szervezettel kapcsolatos külön jogszabályban meghatározott jogai és a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet.

A rendelkezésre álló iratok alapján az I. rendű terhelt tudomással bírt az irányadó tényállásban is rögzített azon tényről, miszerint a Építőipari szolgáltató Betéti Társaság 2007. március 6. napjától felszámolás alatt állt. Ebből következően arról is tudomással rendelkezett, hogy a Bt. beltagja - a II. rendű terhelt - helyett kizárólag a kijelölt felszámoló biztos tehet jognyilatkozatot. Ezen tudomása ellenére a tényállásban írt magatartását - ránézve is kötelező törvényi kötelezettségeket megszegve - a II. rendű terhelt tekintetében valósította meg.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Indítványát a védő tartalmilag a Be.416.§ (1) bekezdés b) pontjára alapította, amikor arra hivatkozott, hogy a bíróság a terhelttel szemben a tényállás egyes pontjában foglalt cselekményének törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki. A védő álláspontja szerint a tényállás I. pontjában leírt cselekmény minősítése tekintetében az első fokon eljáró bíróság jogi álláspontja a helytálló, e cselekmény tekintetében a terhelt vonatkozásában hivatali kötelezettségének megszegése nem állapítható meg. A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a tényállást e tekintetben tévesen egészítette ki, a II. rendű terhelt ügyfélként nyilatkoztatása kizárólag gondatlanságból következett be, márpedig a kötelezettségszegés megállapításához egyenes szándék szükséges.

A másodfokon eljáró bíróság minősítése szerint a terhelt e cselekménye 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, helyes minősítés mellett az irányadó büntetési tételkeret 1-5 évig terjedő szabadságvesztés, ebből következően a másodfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés törvénysértő.

Vitatta emellett a védő a terhelt vonatkozásában megállapított súlyosító körülményeket.

A Legfőbb Ügyészség BF.518/2013/1. számú átiratában az I. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak jelölte meg. Törvényben kizártak a felülvizsgálati eljárásban érvényesülő tényálláshoz kötöttség folytán a védőnek a tényállás mikénti megállapítását vitató hivatkozásai, továbbá a súlyosító körülményeket kifogásoló érvelése, ugyanakkor alaptalan a terhelt cselekménye minősítését vitató hivatkozása. E körben a Legfőbb Ügyészség rámutatott arra,

hogy a terhelt köteleességszegése az első fokú ítéletben rögzített tények alapján is megállapítható, mivel a terhelt az általa felvett jegyzőkönyvben nem a valóságnak megfelelően rögzítette a történeteket, hiszen a két érintett munkavállaló nem aznap nem tartotta magánál az alkalmi munkavállalói könyvet, hanem azzal egyáltalán nem rendelkeztek. E körülménynek pedig a kiszabandó munkaügyi bírság összegére kihatása van.

A Legfőbb Ügyészség az átiratban kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

Az I. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 420. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen, a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott körben bírálta felül. A felülbírálat ekként a felülvizsgálati indítványban megjelölt okra, továbbá a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott ún. abszolút eljárási szabálysértésekre terjed ki. A Kúria az említett körbe eső szabálysértést nem észlelt, a védő felülvizsgálati indítványát - a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakkal egyezően - részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.

Mindenben helytálló a Legfőbb Ügyészség észrevétele abban a tekintetben, hogy a védőnek a jogerős határozat tényállását támadó, a bizonyítékok mikénti értékelését vitató, illetve a büntetés kiszabását befolyásoló körülmények értékelését kifogásoló észrevételei alapján az érdemi felülvizsgálat lehetősége fel sem merülhet.

A büntetőeljárási törvényben a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, mely csak a büntetőeljárási törvényben meghatározott okokból (Be. 416. §) megengedett. Ugyanakkor a Be. 423. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

E törvényi rendelkezésekből következően az érdemi felülvizsgálat megengedhetősége tárgyában történő döntéskor csak azok a felülvizsgálati kifogások vehetők figyelembe, amelyek felülvizsgálati okként a Be. 416. § (1) bekezdésében megjelöltek és amelyek a jogerős határozatban megállapított tényeken alapulnak. A felülvizsgálat okai között a bűnösségi körülmények értékelését kifogásoló lehetőség nem biztosított, és nincs törvényes lehetőség a tényállás megállapításának, a bizonyítékok értékelésének támadására sem. A Kúria megállapította, hogy a védőnek a terhelt egyes tényállási pontban foglalt cselekménye minősítését vitató érvei kivételével valamennyi felülvizsgálati indítványbeli

felvetése az említett tilalmazott körbe esik.

A védőnek az I. rendű terhelt cselekménye minősítését és ehhez kapcsolódóan büntetése eltúlzott voltát vitató kifogása alaptalan.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt a terhelttel szemben törvénysértő büntetést szabtak ki. A védő e felülvizsgálati okra hivatkozott a terhelt I. tényállás-pontbeli cselekménye jogi értékelése kapcsán. Álláspontja szerint a Btk. 250. § (1) bekezdése szerinti vesztegetés büntetettét a törvény 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel, míg a (3) bekezdés szerint minősülőt 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti, ezért a téves minősítés egyben törvénysértő büntetés kiszabását is eredményezte.

A védő ez utóbbi következtetése azonban téves. Az esetleges minősítésbeli tévedés ugyanis nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem kizárólag abban az esetben, ha törvénysértő minősítéshez törvénysértő jogkövetkezmény alkalmazása is társul. Egy adott bűncselekmény minősítésének megváltoztatása és a reá irányuló büntetési tételkeret azonban önmagában nem feltétlenül jelenti az egy adott terhelttel szemben adott ügyben alkalmazható büntetési tételkeret megváltozását.

Az adott esetben az I. rendű terhelttel szemben 2 rendbeli, a Btk. 250. § (3) bekezdése szerint minősülő vesztegetés büntette és 6 rendbeli, a Btk. 275. § (1) bekezdés b) pontja szerint büntetendő közokirat-hamisítás büntette került megállapításra. Az előbbieket a törvény 2-8 évig, míg az utóbbiakat 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti.

A terhelttel szemben a terhén megállapított több bűncselekmény miatt halmazati büntetés kiszabására került sor. A halmazati büntetést a Btk. 85. § (2) és (3) bekezdése értelmében a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények büntetési tételei közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni és, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettőre a törvény határozott idejű szabadságvesztést rendel, a legsúlyosabb büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, de az nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát.

E szabályok alkalmazásával az I. rendű terhelt esetében még a védő által vázolt esetben is a legsúlyosabb büntetési tétel a fennmaradó 1 rendbeli (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette miatt a 2-8 évig terjedő szabadságvesztés lenne, melynek a felső határa a felével emelendő, ez 12 év. Az irányadó büntetési tételkeret tehát ugyanúgy 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, mint a jogerős

ítéletben alkalmazott minősítés mellett (az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határa együttes tartamának meghaladása értelemszerűen fel sem merülhet).

A nagyobb számú halmazat mellett az irányadó büntetési tételkereten belül a jelentősen a középérték alatt és még ahhoz képest is inkább az alsó határt közelítően megállapított mértékű szabadságvesztés törvénysértő volta, ezért még a védő minősítési érveinek elfogadása mellett sem lenne megállapítható. Helytálló emellett a Legfőbb Ügyészség érvelése abban a tekintetben, hogy a minősítés helyessége vizsgálatakor jelentőséghez jutna az a tényállásban rögzített, a bírságösszegezésére kiható körülmény is, hogy a terhelt a két munkavállaló alkalmi munkavállalói könyvével kapcsolatban valótlan tartalmat rögzített, hiszen a munkavállalók ilyen könyvvel nem is rendelkeztek, ekként annak rögzítése, hogy a munkakönyveket nem tartották maguknál, valótlan és ezen valótlan adat feltüntetése már önmagában is kötelességszegést jelent.

A kifejtettekből következően a Kúria az I. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2014. május 26.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző
NYM

